

АЗЕРБАЙЖАН

Азербайжан Язычылары Иттифагынын органы

М. Ф. А. ...
А. ...
КНИГАДАСТАСЫ

Бу нөмрэдә

ССРИ язычыларынын дөрүндүчү гурултайына
Совет Иттифагы Коммунист Партијасынын Мәр-
кәзи Комитәсине 3
7

Ә. Әбүлһасән — Достлук галасы (роман) 9

Степан Шипачов — Гатарларла, кәбиләлә,
Лахшылыг (ше'рләр) 59

Владимир Солоухин — Догулмамыш нәгмәлә,
Араун да, Инессин да тәмиздир һәлә (ше'рләр) —

Серкеј Наровчатов — Тонгал (ше'р) 60

Роберт Рождественски — Баһар кәлиб, әријиб
тәвәләки гар... (ше'р) 62

Олга Фокина — Мәним еним нурла долу... (ше'р) —

Һәбибә — Ики һекајә — Көрүш, Лаләли чөләр 63

Мирварид Дилбази — Мәши сәлә, Бир үрак ба-
гышла ки... (ше'рләр) 72

Фарида Әлјарбәјли — Өмрүмүн әлиәти (ше'р) 73

Фикрат Гоча — Мәш кимәм, Үчүнчү адам, Јуху-
сулук һағылы, Иш јоллашым (ше'рләр) 74

Фикрат Садыг — 3-чү симфонияны дилларкәп,
Бир ашнам, Гулаг асшым «Кармен»-а, Кәл кино-кино
ошпајат, әлиәти, Бахышлары, Бир ушаг бир гајы-
дыр, Әкинчи (ше'рләр) 75

Әлиә Чәфарзаде — Африка хатирәләри 77

Алиә Патон — Дәһләдә конјак ичдик (һекајә) 112

Рамил һәјдәр — «Сафар дәфтәри»ндән (ше'рләр) 118

Балаларымыз үчүн

Ханыман Әлибәјли — Ахш, һарлан билим мәһә?
Ғалыя сибана, Гапмәчләр (ше'рләр) 121

Мәһәзә Гурбанова — Мүкафат (һекајә) 122

Дүңә әдәбијјаты

Сиямин Бейбәһани — Ше'рләр 123

Тәңид нә әдәбијјатшүнәслик

Мирза Ибраһимов — Туфанлары көмәк едән бир
Ғалам 127

Мәһди Мәммәдов — Мүасирлик категориясынын
фәләфи-естетик мәһијјәти 146

6

ИЮН

1967

Бу бейтин эввалничи мисрасындакы «рубәһи-күһәнсалә» сөзләрини дәјишириб белә дә јазмаг олар:

Бир дәфә бир гоча түлкү кедирди.

Бунула белә Закирин јаздына тимсалларда чох мүһасиб һал вә мәғал дејилмиш аталар сөзү, мәсәлләр вә сирф түрк ибарәтләри вәрдир ки, әрбаби һазәриндә бири бир гызыла әвәзди. Закирин тимсалларындан бир ичәсиши мән мачмуәјә салмышам, Ишчаллаб, чап олундугдан сонра бир нүсхә гуллугунуза тагдим едәрәм. Ана диләни јахшы билмәкдән өтәри ләзимдир Гасым бәј Закир, Мотла Понат Вагиф, Ис кәндәр ага Шаир кими милли шаирләримизни әсарләри охунуев. Ифәјдә буилар да чап олунмајыбдыр вә бу әсарләрни чоху итиб-батыб, тарк олубдур. Әлә дүшәниши мән толгајыб бир гајда үзрә гәртиб гылымышам. Оилары да чап етирмәјә тәванам јохдур. Сизин китабчалар јахшы тәрәдә чандац чыхыбдыр вә шәкилләри дә чох көзәдир. Тәвәгге едирәм ки, мүмкүн олса мәнә мә'лум едәсиниз һәр китабчанын хәрч вә мәсарифи нә гәдәр олубдур вә әкәр мән мачмуәми һәмән һуруфат илә чап етирсәм, мәнә баһа отурмаз ки, вә шәкилләрни гиймәти чохдур, та әздир? Кәләчәкдә јаздыгыныз нагыл вә һекајәләри даһа да сәдәләндириб османлы ибарәтләрини әвәзиндә бизим өз сөзләримиз вә тарих кәламы ишләтәсиниз даһа да јахшы олар. «Јукары» әвәзинә — «Јухары», «Бакар» әвәзинә—«Бахар», «акытма» јеринә—«ахытма», «бән» јеринә — «мән» јазсаныз даһа да өвләдир.

«Мешә ичи кедирди» — «мешә илән» ја «мешә илә» јазсаныз јахшы олар. Түрк дилиндә мешә ичи, сәһра ичи, дүз ичи кедирди дејилмир. Мешә илә, сәһра илә, дүз илә ишләнир «Күһнә үфүгдә сөндү» — бизим дилә ујмур вә ушаглар ону ахламаз. Ахламадыгда сөмәз. Түрк дилиндә дејилир: «Күһүн гулағы сөндү» јанки «батды».

Јаваш-јаваш бүрүндү.

Думанларла чајырлар.

Дәра, дағлар, бајырлар.

Бу мәтләб башга бир тәрәдә вә өзкә бир донда дејилсә јахшы оларды. Думан чәм сизгәсиндә аз ишләнир вә бир дә «думанларла бүрүндү» дејилмир, «думанларла бүрүндү» дејилир; «чадырлар илә бүрүндү» дејилмир, «чадырларла бүрүндү» дејилир. һекајәләрдә мәнәлә вә заманын өзвә вә аһвалыны ејилсә јазмаг чох көзәл гајдадыр вә рус әдибләриндән бәзисини бу хүсүсдә аијадә мһарәти вәр. Мәсәләни, Туркенеб, Пушкин, Лермонтов. Бу гајданын үмдә шәрти будур ки, ачылдылда јазылсын вә јазылан һал вә өзвә һәригәтә мүғайир олмасын. Сизин јаздыгыныз көзәлдир, амма гүсүр тәрзи-кәламда вә сөзләрдәдир. Әкәр бир мүддәт бизим кәнд халгынын ичиндә галыб күзәрән етсәниз, онда бизим дилин руһуна бәләд оларсаныз.

Умидварам ки, мәним бу чүзи ирадларымдан рәңчиндә олмајасыныз. Чүи кәләчәкдә сиздән тәмаши вә арзуларымыз вәр. Оиә биләән бу башдан бир парә мәсләһәтәмиз сөзләр демәји өзүмә борч билдим. Даһа нә гисим әсарләриниз вәрса, мүзәјигә етмәјиб көнләрсиниз.

Һәлиги хәтирхәһиһиз Фиридун КӨЧӘРЛИ.

26 мај 1911, Горн.

Әзиз мейрибаним Мирзә АБДУЛЛА!

Ишимни чохлуғу сизин кәндә вахтында чаваб вәрмәјә мане олду. Ачмаг бу күнләрдә башым ишдән ачылыбдыр вә бир-ики кәләм сизин илә дауышмаға маңдым вәр. Кағызынызда дилимиз хүсусунда етиджиниз ирадлары гәбул елә билмәрәм. Әһвәлә, дилимиз сиз әәни етиджиниз гәдәр касыб вә фәтир дејил. Биз дилимиз билмирик вә буиңдә

Мүшфиги-мейрибаним Мирзә АБДУЛЛА!

Кәндәрлижиниз китабчалар јетишди вә мәни артыг дәрәчәдә хошһал етди. Бу гисим сәдә дилдә јазылмыш вә маалы өз мәшәтимиңдән көтүрүлмүш әсарлар јеничә башлајыр мейдана кәлмәјә вә бу јолда сизин хидмәтинизин гәдрү гиймәти чохдур. Бу китабчалар балача ушаглары ана дилиндә охумаға һәвәсләндириб, онлары вүчүдунда олан тәби-ше'ријјәни вә шаирлик һиссләрни ојадыб һәрәкәтә кәтирмәјә сәбәб ола биләрләр. Оиә бинаән хырдача ушаглар үчүн јазылан нагыл вә һекајәләр нә гәдәр асан вә сәдә олса, нә гәдәр ачыг дилдә јазылса вә ушагларын фәһминә јахын олса, бир о гәдәр мәнзурда олан мәтләбләр артыг дәрәчәдә һасилә кәлиб јахшы мейвәләр кәтирәр.

Рус шаирләриндән мәшһүр Пушкин белә ачыг вә хош мәзмун һекајәләр вә нагыллар јазмаг илә өзү үчүн әбәдн ад вә шөһрәт газанмышдыр. Пушкин өз миллиәтинин дилини вә әдәтини јахшы билирди, тәби дәхи хейли рәләи иди. Бизим шакирләрдән Пушкин сәкинндә ушагларә нагыл јазан шаирләр олмајыбдыр. Ачмаг Гасым бәј Закир бир нечә көзәл вә бәмәзә гиссәләр иләм илә јазыбдыр. Бу нагыллар тис дејил, мәзмуну дәхи өз доланачагымыздан көтүрүлүбдур. Ејби ачмаг онләдир ки, бәзи мгаамларда мәрһум Закир чох гәлиз ибарәләр ишләдибдыр ки, онлары түрк сөзләри илә дәјиширчәк оларды. Мәсәләни, Закир «Түлкү вә гүрд» һекајәсини бу сәјаг башлајыр:

Бир рубәһи-күһәнсалә кедирли,

Гисмәт үчүн сәјри-әләм едирди.

тәҗир биздәдир, дилиминдә дежил. Фарс вә эрәбә мејл вә рәғбәтимиң о гәдәр чох олудур ки, өз дилиминдә олан сөзләри атыб әвәзинә әңгәби дилләрин гәлиң ибарәләрини вә сөзләрини көтүрмүшүк; вә көтүрдү-јүмүз сөзләри вә ибарәләри өз дилиминиң шивәсинә үдүрмајыб ејни һал илә дилиминә гарышдырмышыг вә нагабил пинәчиләр кими әлиминә һәр нә дүшүбүдүрсә, палтарымыза јамамышыг; вә көзәл либасымызы клоун либасына бәһзәтмишик. Эрәбин чәм снғәси дилиминин евини ы-хыбдыр. «Әфқари-алијјә», «Дүвәли-харичә», «Мәһафили-сијасијјә», «Миләли-мүхтәлифә» вә бу гисин һәдд вә һесабы олмајан ибарәләр де-јилми дилиминиз чәтинләшдириб, долашыг һала салаң? Бизим гәзәтләрдә чап олунан мағаләләр, телеграм тәрчүмәләри, һәтта е'ланлар о гә-дәр долашыб вә чәтин дилдә јазылар ки, охунлар баша дүшмүр вә баша дүшмәдикиләри һалда гәзәтә охумагдан рәғбәтләри кәсиляр. Мән демирәм ки, дилин дәвләтли вә вус'әтли олмағына чалышмаг лазым де-јил, хәјр, чох лазымдыр. Дунјада һәр шәј күн-күндән тәрәғги тапдыгы сурәтдә дили бир һалда сахламаг олмаз. Дилә дә лазымдыр тәрәғги вермәк. Амма дилин шивәсини итирмәк вә үслубуну позмаг бөјүк фә-саддыр. «Әфқари-алијјә» әвәзинә «уча фикирләр» јазсаг нә олар? «Әф-қари-алијјә»ни ганан аз олар, амма «уча фикирләри» анлајан чох олар вә дилин шивәси позулмаз. Сиз јазырсыныз: «Јоғ», «чоғ», «бәнә». Амма Азәрбајҗан түрктәринин дилинин шивәсиниң кәрәк јазылсын: Јох, чох, мәнә, Бу сајаг јазыбдыр Вағиф, Закир, Гүдси, Салик, һачы Сейјд Әзим, Мирзә Фәтәли, Фәғир Ордубади, Дәхил вә гејрилари ки, гәләм вә тәб сәһибләри имишләр. Бу сајаг јазыбдыр мәрһум һәсән бәј Мә-ликов. «Әкинчи» гәзәтәсиниң нөврәләри әлининә дүшсә охујуб, бу мәт-ләбин барәсиндә бир аз фикир еләјин.

Гызлара бир пәрдәдә «Баһар ханым» үиванында јаздығыныз мән-зүмә бәд дејил. Ондан јахшы оперетта әмәлә кәләр. Кечән сәнә мән Тифлисдә падишаһлыг театрда бунун мислини көрдүм, чох хошума кәл-ди. Тифлисдә сәһнәјә гојулан мәшһур «Турп» һекајәсидир ки, гоча ба-ба турп әкир вә ону чыхартмаг үчүн арвадыны, нәвәсини, нәтичәсини, ити, пишији, сичаны чагырыр. Сиз јаздығыныз һекајә дәхи дә көзәлдир вә белә зәни едирәм ки, ондан чох көзәл оперетта чыхар. Бу бәрәдә Үзәјир һачыбәјов илә мәсләһәт едәсиниз. Әкәр хаһиш етсәниң мән она јазарам. «Баһар ханым» гызлар вә ушаглар үчүн ән хоша кәлән вә мүнәсиб оперетта ола биләр. Нәзминдә бир пара гүсуурлар нәзәримә кәл-ди, мүнәсиб көрсәниң дүзәлдәсиниз. Бәзи мөғамларда милли шивәдә јазылмыш шә'рләр илә әдәби-лисанә бири-биринә гарышдырмысыныз. «Шәтәрәтә», «ситвәт» сөзләри хырдача ушаглар үчүн јарамаз. Ағачла-рын ачылмамыш дүјмәләринә чох јерләрдә «бүчүр» дејилер. «Тумур-чүг» ајры мәзмунда ишләнир: «тумурчүг-тумурчүг тәр төкүр», «Тумур-чүг» һаһәмвар мә'насына да ишләнир.

Сүјүн сөзләриндә јалпыыз: «Ејбим будур ки, чох бибакәм» мясрасы башҗасы илә дәјинилсә јахшы олар. Чүнки «бибак» олмаглыг ејб де-јил, һүңәрдир. «Һәп», «һәпси» сөзләринин јеринә өз сөзләриниңи иш-ләтсәниң јахшы олар.

Һәр бир әсәрләриниңи тәбрик едиб, кәләчәкдә даһа дә көзәл вә әһәмијјәтли шејләр мејдана кәтирмәјиниңи диләрәм. Мәним јаздығым китабларын чапы барәсиндә сизә јазарам. Кәрәк «Нәшри-маариф»ләни һәбәр чыхацагыдыр? Бу күнләрдә һәким Вәкиловдан ки, мәним әки-лимдир, кәрәк қагыз олсун. Бағи саламат олмагынызы истәјирәм. Мәңә қагыз јазмалы олсаныз Горијә јазың... «Унаг көзүјү» адында тәртиб етдијиниз китабдан бир нүсхә лүф едиб көндәрәсиниз.

Һәғги хәјрханыны **Фирдуи КӨЧӘРЛИ.**

Јазылды ијунун 14-дә 1911-чи сәнәдә.
Гори.

Бәрәдәрим Мирзә Абдулла!

Көзәл сәһкидә вә хош мәзмунда јаздығыныз мәктуб чохдан јети-шибдир. Амма вахтым олмајыбдыр ки, чавабынә јазым. Бағышлајасы-ныз, бу јәј фәслинин бир һиссәсини Дилчән дағларында кечирмәниң би-сәмәр галмајыбдыр. Әввәлә, мывәғгәти олса да, дунјанын гилү галын-дан асудә кәзиб галбинизә раһатлыг вермисиз. Санјән, бизим дағла-рын көзәл мәнзәрәләри тәб'и-шә'ријјәниңә бир ивә тәбрик вериб таза фи-кирләрин вә таза хәјалларын доғмасына сәбәб олудур. Вә салсан, «Дағлар султаны» кими көзәл бир әсәрин вүчүдә кәлмәсинә банс олудур. Филһәғиғәт чобанларын һағгында јаздығыныз шә'рләр мәним чох хошума кәлди. Нечә кәрәм онлары өзүм үчүн вә шакирдләр үчүн оху-мушам. Онлара да чох хош кәлиб, үзүнү көтүрүбләр. Онларын хоша кәлмәсинә сәбәб шә'рләрин сәдәлији вә һәғги һиссәјјатдан доғуб вү-чүдә кәлмәсидир. Бизим дағларын көзәллијини, онла олан чох мән-зәрәләри, онун отларыны, чичәкләрини, сәрин булагларыны милли ша-ирләриниң вә ашығларымыз ширин дил илә вәсф едибләр. Онлардан бир нечә нүмунәләр кечән февралда мән Бақыда мүүәллимләр мәчли-синдә охудум. Билмирәм чонабыныз да орада вар идиниз ја јох. Ху-дугум нүмунәләр мүүәллимләрә чох хош кәлди. Бизим өз мәншәтимиңдә даир мәндә о гәдәр мә'лумат вар ки, тамәминиң јазсан сыхым бир китаб әмәлә кәләр. һамам әсәрләри дә «Нәшри-маариф» сөз верди ки, өз хәр-чинә чап етдирсин, вәли әһдиңә вәфа вә сөзүнә әмәл етмәјиб, мәни дә сәркардан гојду. Дағларын вәсфиндә Гәзах шаирләриндән Мустафа аға Арифин, Қазым аға Салик вә ә'лан һал-һојатда олан Аббас аға Нәзирин көзәл шә'рләри вар ки, мәчмүүәмә кирибләр. Амма нә ејләмәк ки, мәчмүүәни тоз баса-баса галыбдыр.

«Баһар ханым» табдән чыханда сонра бир нүсхә бәндәниңә көн-дәртәјиниңи рича едирәм... Әкәр вахтыныз олса, «Дағлар султаны» мисили јенә бир нечә әсәрләр вүчүдә кәтирин.

Чәну дилдән сизә истәјән: **Фирдуи КӨЧӘРЛИ.**

10 октябр 1911, Гори.

Әзиз бәрәдәрим Мирзә Абдулла!

..Чәм вә тәртиб гылыб көндәрдијиниз бәјатылар вә әш'ари-Рәмән јетишди. Нә дәрәчәдә сиздән разы олдуғуму изәһ етмәкдә ачизәм. Мә-нә булардан көзәл вә 'ла һәдијә ола билмәз. Бәјатылардан бә'зилә-ри мәндә вар исә дә бир чохлары да јени ешитилмиң сөзләрдир. Милли әбјат вә әш'ардә һиссә олунан ләтәфәт вә сәдәлиң башҗа гисим кәләм-ләрдә јохдур. Мәсәләң, икн истәкжи Јарын мүфәриғәтинә банс олан шум бахтда олунан гаргысы:

Ағ чухан ағлы галсын,
Буғчаја бағлы галсын,
Мәни сондән ејләң,
Синәси дағлы галсын.

Јанниң мәрдниң намәрдә мөһтач олмагы бабиндә дејилмиш сөзләр:

Әзизим баш әјр,
Барды будаг баш әјр,
Гүјәмәт о күң гопар,
Мәрд намәрдә баш әјр.

Вәтәнә олан мәнһәбәти милләт белә һәһәр едибдир:

Әзизим вәтән јахшыдыр,
Кәјнәк кәтән јахшыдыр,
Гүрбәт бейишт олса да
Јенә вәтән јахшыдыр.

Бу гисим көзөл мөнәли баятыларымызын һәдди-һесабы жохдур. Бунлары чәмләшдирип чапа вермәсәк игтиб-батыб кедәрләр. Рәмзинин эш'арындан јаздыгыныз нүмунәләр дәхи чох көзәлдирләр. Әкәр онун тәрчүмеји-һалына даир чүз'и бир мә'лумат версәниң, даһа да јакшы оларды. Собки-кәламы Нәбәтиникинә охшајыр. Чох ейтимал вар ки, о да Гарадағлы олсун вә Нәбәтидән бир нара шејләри игтибас етиши олсун. Гонагкәндли шаир Нағынын мәчмуәсин әлиһиниз дүшә, мүвәггәти мәнә көндәрмәјиниз рича едирәм. Вахтыныз олдугча өз бәркүзидә эш'арыңыздан дәхи мәни мәһрум етмәјосиниз.

14 сентябр 1912. Гори.

Әзиз бәрәдәрим Мирзә Абдулла!

Сиздән чох тәвәгге едирәм ки, мөндән рәңчидәхәтир олмајасыныз ки, сизин мүшинганә, һәгги вә сәминн гәлб илә јазылмыш кағызын ча-вабыны вә көндәрдиһиниз көзәл һәдијәнин ризамәндлиһини бојла тә'хи-рә салдым. Әзизә Дурниса ханым сәһһәтјаб олуб Бакыја кедәндән соңра онун бачысы — јәни бизим ханым нахош олду. Бәрк богазы ағрыды вә икки күн данышмаға вә бир шеј јемәјә гәдир олмады. Белә ки, мәни чоғ горхуја салды, лиллаһүлһәмд ахыры јенә кејир олду, ичәридән богазы дешилиб раһәт вә сәһһәтјаб олду. Назыршаһырым ки, сизә кағыз јаз-ам, учебни округдан бир нечә тәртиб олуимыш китаблар кәлди ки, фори оңлара бахылып учебни округда исте'малы һаггында өз рәјимизин мән вә Рәшид Әфәндизадә јазыб бојан едәк. Бу әмри дә анчаг дүнән итмәмә јетириб ишли бир азачыг раһат вахт тапмышам.

«Күлзәр» вәсул олду. Онун әчәлә илә тәртиб олуишы һәр бир вә-рәг вә сәһифәсиндән көрүнүр. Бу хүсусдә әзизүз дә Мәксиләдә олан заманы мәнә сөјләмиһиниз ки, хрестоматијаны чох тәләсик дүзүбсүнүз вә бу тәләсимәјә баис иә олубса, ону да буюрмушдунуз. Әлбәттә, тәләсик ишдә гүсүр чоғ олар, бир һалда ки, о иш дә тә'лим даир китабын јазылмасындан ибарәт ола. Тә'лим китабы гајырмаг чәнабыныза мә'лум-дур ки, чоғ мүһүм вә чәтин әмрлдр, ону јазмагда артыг еһтијат вә диг-гәт лазымдир. Имдиликдә «Күлзәр»ин гүсүр вә нөгсаны бабында сизә бир шеј јазмајачагам. Амма сизин өз хәһиһинизә көрә онун икинчи ча-пы олан вахта мән дә өз рәј вә тәсәнвүратымы сизә јазачагам, нәзәрин-издә гәбула кечә тәһий буюрарасын. һәр һалда «Күлзәр»да тә'лим вә тәдрисә лајиг мә'лумат чохдур. Белә ки, али синифдә охујан шакирд-ләрә ән јарар вә мүнәсиб гираәт китабыдыр. Хүсусән онун үчүнчү һис-сәси мәнә хош кәлди ки, Гафгазын кечмиһинә вә тарихә даир бир чоғ нәф'или мә'лумат онда дәрч олуишдур. Бу һиссәни дәхи дә нәф'или мә'-луматла долдурмаг олар. Ишәлаләһ, кәләжәкдә иш өз вәхт мәнә јазар-сыныз; лазым көрдүјүм материал топлајыб сизә көндәррәм. Башга-ларына вермәји гүјмырама да, сиздән музајигә етмәрәм.

Тәссүф едирсиниз ки, мүрәттиб Мирзә Фәтәлинин тәрчүмеји-әһва-лына мәхсус мә'луматы дүздүкдән соңра уиудуб мәним адымы бурахыб-дыр. Бурада тәссүф јери жохдур. Анчаг мән она тәссүф едирәм ки, Мир-зә Фәтәли өз јаздыгы сәркүзәштиһини ибтидасыны кәчән сәлә мән әлә-кәтирә билмәдим. Ишли китабларымын арасындан тапмышам, әфсус ки, нә мәним китабчама кирибдир, нә дә сизин «Күлзәра» дахил олубдур. Буну да кәләжәкдә исләһ едәрик.

Сизин өз әсәрләриниздән бир парасы, хүсусән үчүнчү һиссәјә дахил олан эш'ар ки, ибарәт ола мәһүм һачи Молла Рунулла ахундун вуну-на итһаф вә Мирзә Әли Әкбәр Сабирин јадына јазылмыш мәнзүмат, мә-

нә чох хош кәлди, филһәгигәт, дәрүни вә пак һиссләрдир ки, көзәл ше'р-ләр вә сәһифәсизлә иһар буюрубусуиуз.

«Дафтар-һичран» сәрләһәсизлә јазылмыш ше'рләриниз дәхи синә-ләрдә даг чәкән вә үрәкләри јандыран аһ вә нәләрдир; һичран оду илә јанмајан үрәкләр онлары дәрк едә билмәз. Нечә ки, Моллајин Рум де-мишдир:

Атәшәст ин банк нај, нист бад,
Іһәр ки ин атәш нәдәрә, нист бад*.

Чәнабынызын бу гисим әсәрләри мәним мәчмуәмин сәһифәләрини әзијәтләндирә биләрдиләр... Вәли мәчмуәнин иши дәрин гүјүја дүшүб-дур. Ким ону орадан чыхарлачагдыр, билмирам. Пәнәһ бәр куда.

Балкан ишләри дә бир јандан һалымы хараб едибдир. Јенә пәнәһ бәр куда. Бадсәба вә мән әзиз һәмширәмиз Ругијә ханыма, ананыза, Сизә вә Мирзә Тағыја әрзи-сәләм едирик. һәмширәләримин дәхи Руги-јә ханыма саламлары вар.

Һәгги достуиуз Фиридуи КӨЧӘРЛИ.

Тәвәгге едирәм ки, «Күлзәр»даи он ики чилд лүтф едиб көндәрәси-низ, Истәјирәм ки, икинчи класын шакирдләрини онуила таныш едәм. Пулуиууз тәзликлә көндәрәрәм.

Фиридуи.

Һөрмәтли вә әзиз бәрәдәрим Мирзә Абдулла!

... Бу күнләрдә Сизин мәчмуәләр барәсиндә бир мәгалә «Каспијә» көндәрдир. «Күлзәр» барәсиндә бир шеј јазмаг истәмирдим. Вәгта ки «Әдәбијат мәчмуәси» дә мейдана чыхды, даһа доғрусу ки, киријә билмә-дим. Куја сиз Ағзадә илә сөзбир олубсунуз, бизим ана дилимиз әлимиздән алыб бизи османлы едәсиниз. Ваһид бир шәхсин һаггында зүлм вә чөвр олуиша, кечәр-кәдәр. Амма үмүмијјәтә зүлм гәбул олуиша. Нә алләһ јанында вә нә дә бәшәр. Алләһ бизә перән дили әлимиздән ал-маға һеч кәсн иһтијары жохдур. Амма һамы борчлудур о дилә рөвнәр вериб ону дөвләтләндирсин. Сиз исә «ана» сөзүнү «валидәјә» вә ја «ан-најә», «ата» сөзүнү «пәдәрә», «ушаг» сөзүнү «чочуға», «бала» сөзүнү «јавруја» чөндәрмәклә дилимиз әлимиздән алмаг истәјирсин. Мәкәр «ана» аһна»дан писдир. Гәрәз, бу мәсәләлә бөјүк сәһвиниз вар. Вә һејф олсун сизин «Бәхтијарлығым» сәрләһәсизлә јаздыгыныз мәгалә-ләләрә ки, онлары маалыны вә адибана јазылмасыны дилин чәтинлији вә әчпәбилији позур. «Күлзәр»ы да «Мәктәб»дә јаздыгыныз кимн јазса идиһиз, нә оларды?

Һәр һалда ачыгыныз тутмасын, мәсләк дуасыдыр, гәрәзи-шәхси де-јил:

Бәрәдәрин Фиридуи КӨЧӘРЛИ.

10 феврал 1913. Гори.

Бәрәдәрим Мирзә Абдулла!

Сизин јанынызда үр кәтирәјә дә һеч бир үзүм жохдур. Нечә дәфә-дир ки, сизин кағызлар јетишибдир, һеч бирисинә чаваб алмајыбсыныз. Мән белә зәни едирдим ки, мөндән күсүбсүнүз. Амма илтифатыныз о гә-дәр чохдур вә үрәјиниз о гәдәр тәмиздир ки, бүгүз әләвәтә онда јер жох-дур вә ачыг нәдир билмирсиниз. Бу сајаг саф дил вә рөһнәзәмир олмаг өзү бир сәадәтир. Әсәрләриниз чапдан чыхдыгча мән јазыб кәтирдирәм вә «Иғбал»да мағаләләринизин вә «Әримизин гәһраманлары» үнваны-да јаздыгыныз һекәјләри охујурам.

* Тәрчүмәси: Бу неј сәһи олду; күләк дејил.
Һәр кәсә бу ол жохдур, јох олсун!

Окрудан «Күлзар» һәлә кәлиб Горија чыхмајыбдыр. Әкәр мәнән өзгә истәсәләр, сөз јохдур ки, јакшы јазачағам вә инсафән китабда бөјүк гүсур јохдур. Мәнним хошума кәлмәдји анчаг китабын дилидир. Бу мәтләб дә сизә әндандыр ки, мән османлы түркләринин дилләрини вә јазыларыны хошламайрам. Әкәр о маддәләр ки, «Күлзар» дахил олубдур, мәһз бизим сөјләдјимиз дилдә олсајды, онун гәдрү гјмәти мәнним нәзәримдә даһа да артыг оларды вә үмидварам ки, икинчи чапында китабы гәлиз ибарәләрдән вә саир чәллү-чәшдән тәмиз едәсиниз вә көзәл нүмунәләрлә «Күлзары» мүзәјјән гыласыныз. Мән дә сизә бә'зи материал вермәји вә дә едирәм.

Зәнкәзүр үјәздиндән сизин китабын барәсиндә мәнним рә'јими билмәк истәмишдиләр. Мән «Күлзары» истәјән аһама тә'риф еләдим. Рәшид бәј сизә салам көндәрир вә разылыг едир. Бадсәбәннән вә бачыларымын әзизеји-мөһтәрәмә Ругијјә ханыма вә сизә саламлары вар. Мән дә һәм Ругијјә ханыма вә һәм Тағы бәјә салам едирәм вә сизин сәләмәт-лигиниз истәйрәм.

Бәрәдериниз **Фиридун КӨЧӘРЛИ.**

15 декабр 1913, Гори.

Бундан сонра кағызларыныза тез чаваб јазачағам. Сизин мәннә османлы әдәбијјатына даир бир китабыныз вар, унутмамышам, гуллуғу-пуза көндәрирәм.

Ф. К.

Әзиз вә мөһтәрәм бәрәдәрим Мирзә Абдулла!

Аллаһ сизн сәләмәт вә хошбахт ејләсин ки, бәндәнизи унутмајыр-сыныз. Кағыз јазмамагда гүсур етмишмәсә дә, доғрулуғла әрә едирәм ки, хәтиримдән сизн чыхартмамышам. Тарихдә мисли көрүвәнмиш олан бу бөјүк мүнәрибә тамам фикир вә хәјальмы ишғал едибдир, кечәләр дәрһат јата билмирәм. Хәһишим вар иди ки, сентјабрын әввәлләриндә Бақыја кәлиб бу заваллы әсәрларин чап олунмағ мәсәләсини сизин кими достларын вәсәтәсилә бир нөв дүзәлдә идим. Дава араја дүшүб, мане олду. «Ничат» чәмијјәти-хәријјәсинин мәнним әсәрләринин чап олунмасы барәсиндә изһар гылдығы тәшәббүсәт вә һүсни-нијјәти шајани-тәғдир вә тәһсиндир. Бу гәдәр биләсиниз ки, бу зәһмәтләрин («әсәрләрин» олмалыдыр — К. Т.) чап олунмасындан мәнним дә нијјәтим пул газанмағ дејил, анчаг әдәбијјатымыза чү'зи бир хидмәт етмәкдир. «Ничат» чәмијјәтинин шәрәтләринә мән разы оларам вә үмидварам ки, мәнним зәһмәтләринин әвәзиндә чәмијјәт мәнн бичиз вә мә'руз етмәсин. Анчаг бу гәдәр вар ки, китаблары дәрч олундугдан сонра сатмағ мәннә мүшкүл олачаг. Јакшы оларды ки, бу тәклифи «ничат» өз өһдәсинә көтүрәјди. 2.500 чилд тәб олундугдан сонра «Ничат» орада китаблары сатыб, әввәлчә өз хәрчнин көтүрүб, сонра мәнним һаггымы эдә ејләјә биләр. Амма јакшысы вә инсаф илә тугуласы будур ки, китабын бир һиссәси туталым ки, јарысы вә ја сүләс сатыландан сонра һасил олан мәбләғ ики јерә тәгсим олунсун. Бир һиссәән мүсоннифә чәтсын вә јердә галан һиссә чап олунмағ хәрчнин сәрф олунсун. Һәр һалда бу бәрәдә дүзәлтишмәк асандыр. Тәки китаб јакшы кағызда, көзәл вә ајдын һуруфат илә тәб олунсун. «Ничат» чәмијјәти-хәријјәсинин мүдирини вә саир үзвләрини сиз јакшы таныјырсыныз. Јәгин ки, онлар әмин вә мө'тәбәр адамлардыр. Түркдә мисал вар ки: «Илан вурән алачатында горхур». «Нәшир-маариф» көзүмү горхудубдур. Бағи аллаһ аманында оласыныз. Бадсәбәнним, мәнним вә һәчәрин сизә вә һәмширәмиз Ругијјә ханыма вә бәрәдәримиз Тағы бәјә чохла саламымыз вар. Ушағларын үзләриндән өнүрүк.

Һәғиги достунуз **Фиридун КӨЧӘРЛИ.**

12 ноябр 1914, Гори.

174

Әзиз бәрәдәрим Мирзә Абдулла!

... Мәнним әсәрләринин чапы јенә дә тә'хирә дүшүдү. Нечә вахт бундан мүғәддәм Мейди бәј һачыбабабәјовдан бир мәктүб алдым. Јазмышды ки, бу һалда кағыз баһа гјмәтә сатылмаға көрә китабларын чапы давадан сонраја галды. Бу да мәнним ишләринин кәтирмәдјиндәндир. Нә вахт дава гуртарачаг, сүлһ олуначаг вә кағызын гјмәти учузлаша-чагдыр? Буилар дүзәлдикдән сонра «Ничат»ын фикири вә тәдбири нәјә мүбәддәл олачаг, аллаһу, ә'ләм.

Закир хош демиш:

Әфсус ки, исламын иши мүшкүлә дүшүдү,
Јох чәрә дахи сәбрдән өзкә белә дүшүдү.

Бари бәндәни хәтириниздән чыхартмыјасыныз вә көзәл мәктүбларынызла көндүнү ачасыныз. Ругијјә ханыма вә Тағыбәјә вә сизә саламымыз вар.

Мүхлисиниз **Фиридун КӨЧӘРЛИ.**

22 октябр 1915, Гори.

Чулабов Николаја ки, сизин рејални школада мүәллиmdir, мән тәрәфдән салам едәрсиниз.

Ф. К.

Әзиз бәрәдәрим Мирзә Абдулла!

Сиз мәнним јанымда мүғәссир дејилсиниз; бәлкә бунун әкиси оларағ мән сизин јанынызда үзүгарајам. Јајда Тибердадан јаздығын кағыз чох кеч кәлиб Сурамда мәнә јетишди; оралары бәјәндијинизи билиб хошһал олдум вә бир нечә сөз чавабында сизә јазмағ истәдим. Амма адресинизи билмәдјимдән — јазмадым. Јајын ахырларындан һәр тәрәфдән мәннә вәсүл олан кағыз вә вәчиргәлери нәзәрдән кеширдикдә јенә көзүм сизин намәјә дүшүдү. Дубарә охудум вә кағызын 4-чү сәһифәсиндә Тиберда адресиниз көрүб хәллі хәчәләт чәкдим ки, гәфләт едиб мәктүбүн арха-сына бахмамышам. Һазырлашырдым ки, кунанымы Горидән кағыз јазмағла азачыг да олса јүнкүлләшдирсәм, о да мүјәссәр олмады, сизин икинчи кағзынызы јетишди. Даһа да сизин јанынызда хәчәләтләндирди. Умидварам ки, әфв бујурасаныз, валлаһи ишләрим чохдур, амма хәтириниз һәмишә мәннәзурдур. Бу һалда Горида түрк лисанынын вә шәрәт дәрсләринин үсүли тәдрисинә ашина олмағ үчүн һәр тәрәфдән молла-лар кәлибдир, башымыз онлара гарышыб, башга ишләрлә мәшгул олмаға әсла мәчәл јохдур. Бу курс сентјабрын 20-синә кими, бәлкә даһа да артыг чәкәчәкдир. Көрөк моллағла бир шәј өрәтмәк мүјәссәр ола-чагдырмы? Артыг шөвг вә һовәсә бизим дәрсләр вә лексијалара гулағ асырлар. Ичләриндә ганачаглылары да аз дејилдир. Тибердадан Исма-јыл әфәнди дә бураја кәләсидир. Рәшид бәјин чохла саламы вар. Лүтф едиб «Доғру сөздә» достунузу јад едибсиниз. Аллаһ сиздән разы ол-сун. Мән о журналды көрмәмишәм, о нүсхәларин мәннә көндәрәјиниши ри-ча едирәм. Бадсәбәннән вә мәнним әнзә Ругијјә ханыма вә Мирзә Тағыја вә сизә чохла саламымыз вар. Бизи унутмајасыныз.

Һәғиги достунуз **Фиридун КӨЧӘРЛИ.**

7 сентјабр 1916, Гори.

Әзиз бәрәдәрим Мирзә Абдулла!

Декабрын 31-дә јаздығыныз кағзын чавабыны ики ај јарымдан сонра көндәрдијимдән хәчәләт чәкирәм. Амма әфв вә инајәтиниздә үмид-варам. Тәвоғгә едирәм ки, мәнндән шикасәхәтир олмајасыныз, кағыз јаз-маға вахтым олмајыбдыр. Амма бир ан белә хәтиримдән кәнар олмајыб-

175

сыныз. Нечә ки, сизин ишләриниз чохдур, мәнимки дә бир о гәдәрдир. Әсла асудәлик јохдур. Тәфавүт ондадыр ки, сиз чавансыныз, өһтәниздә олан ишләри тез әмәлә кәтирә билирсиниз, амма мән бачармырам.

Бу сәнә чәнаб папечител бизә раһатлыг вермәјибдир. Сентјабрдан икдијә кими онун нөвбәнөв сифаришләрини вә буйругларыны әмәлә кәтирмәкдәјик. Доғрусу ки, даһа тәнкә кәлмишик. Бу гәдәр тәклифләрин һеч бирини дә бир хејир нәтичәси олмајыр. Ахыр вахтларда е'дади мәктәпләрдән көндәрилән программаларын үстүндә чалышырыг. Чох гәрибә программалар кәлибдир. Бирн-биринә әсла охшары вә мүвафигәти јохдур.

Программаларын чүмләсиндән зијадә сиз тәртиб етдијиниз мәнә хош кәлди. Әкәр онда јаздығыныз маддәләрин чүмләсинә әмәл олунурса, онда сизин шакирдләр курсу тамам етдикдә түркчәдә кәрәкдир, јахшы савадлы олсунлар; буна да мәним шәкким јохдур. Һәр бир пешәнни вә елмин тәлим вә тәдрисиндә мүәллимни вүчуду бөјүк шәртдир. Әкәр мүәллим истәсә, һәр гисим шүрүт вә мүнит ичрә олмуш олса да өз шакирдләринә чох шәјләр өјрдә биләр. Гәбил вә инсафлы мүәллимни әкиндә нагабил вә корафәһни шакирд да аз-чох елм вә билијә дара ола биләр вә биләкс, шөвгсүз, елмсиз вә инсафсыз мүәллим гәбил вә зирәк шакирди дә елмә олан шөвг вә һөвәсдән салар. Бизим лисан мүәллимләри шакирдләринә һеч бир шәј өјрәтмәјиб ана дилинин фејз вә ләтафәтиндән онлары мәһрум едирләр.

Мартын 21-дә Тифлиسدә мүсәлманлар үчүн руһани семинаријасы ачмаг мәсәләси мұзакирә олуначагдыр, билмикрәм сизин дә о мәчлисдә тәшрифиниз олачагдыр? Чох јахшы оларды ки, тәшриф кәтирә идиниз, бир чох мүнүм мәсәләләр кәрәкдир мәзкур шурада мөһәлли-мұзакирәјә гојулсун вә мүмкүн олдугча арзүмүзчә һәлл олүнсун. Хүсүсән тәзә башланан бу сәрбәстлик вә һүрријәт дөврүндә камали-чиддијәтлә ишләрә киришмәк лазымдыр. Бурада гәфләт, бөјүк күнаһ вә ахыры пешиманчылыгыдыр. Гәрибә замандыр, көрүнмәмиш вә әглә кәлмәјән һадисәләр төрәмәкдәдир.

... «Күлзар»ын икинчи чапы үчүн истәдијиниз мә'луматы көндөрмәкдә мұзајигә јохдур. Амма мән истәрдим ки, һәгирин әсәриндән даһа да зијадә мә'лумат әхз едә идиниз. Бунун үчүн лазымдыр әсәрин чапдан чыхмагыны көзләмәк. Иншаллаһ мұһарибә гуртаран кими әввәлинчи чилдин чапына шүрү едәчәјәм. Гарабағ нүчәбасындан бир нәфәри китабларын чапы үчүн нә гәдәр кағыз лазым олса өз өһдәсинә көтүрүр. Белә үмид-нәвид верәнләр чох олубдур, көрәк бунун ахыры нечә олачагдыр. Әкәр сиз «Күлзар»ы бу јахын вахтда чапа вермәк истәјирсинизсә, онда Молла Вәли Видадинин тәрчүмәји-һаһыны вә Чавад ханын сәркүзәшти бабында јаздығы мәнәуматы гуллуғушуза көндөррәм...

Мүхлисиниз **Фиридуи КӨЧӘРЛИ.**

6 март 1917, Гори

